

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Cur Christus vocetur Filius David.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Pellem pro pelle &c. Job. 2. 4. Intendit Sathan dicere: quoddam amissionem possessionum, & natorum, Job patienter toleraverit propter corporis sui salutem: & quoddam hoc non erat magnæ virtutis; sed erat humanum, & apud omnes homines consuetum. Et hoc est, quod dicitur: homo quicumque etiam non virtuosus dabit de facili pellem pro pelle; id est, carnem alienam pro carne sua: sustinet enim homo non virtuosus, ut quicumque alij, etiam quantumcumque

conjuncti, potius corpore affligantur, quam ipse. S. Thomas hic Lect. 1. Job prius amissionem possessionem, quam filios: ne jam oratio esset vilis rerum amissioni; cum non essent heredes, quibus hæc fervarentur. S. Bonaventura in Pf. 29.

Occidit omnes pueros. Matth. 2. 16. Fortasse illi pueri probi futuri non erant. Euthymius hic.

TITULUS IX. FILIUS DEI CHRISTUS.

§. I.

In genere.

E*Cce mulier, quæ erat in civitate peccatrix.* Luc. 7. 37. Præstantius argumentum est, Christum esse DEI filium, quoddam converterit ad se peccatores, quam quoddam mortuos suscitavit. Luc. 7. 15. adolescens à Christo suscitatus mox reddidit matri suæ. Jo. 11. 44. Lazarum suscitavit; & mox ait Discipulis: *Solvite eum, & finite abire.* At Zachæum convertens Luc. 19. cum ipso manet, & probabiliter Zachæus secutus est Christum. Cur mortuos suscitatos dimittit? peccatores autem conversos apud se retinet? ut sint Christi Deitatis argumentum. An non resurrectio mortuorum Deitatem Christi declarat? ita planè; sed conversio peccatorum mirabilis adhuc manifestat. Quarit S. Chrysost. hom. de latrone: cur Christus in cruce illud audiens opprobrium: *Si filius DEI es descende nunc de cruce;* Matth. 27. 40. cur tunc Dominus non fecerit aliquem mortuum adduci, ut eum in hostium conspectu à morte revocaret? & aperte se DEI filium ostenderet? Resp. latronis mentem averfam voluit commutare, ut ex omni parte ejus divinitas sentiretur. *Melior est misericordia tua super vitas.* Pl. 62. 4. *labia mea laudabunt te.* id est: benignitas illa, quæ me peccatorem à Tartaro revocasti; hæc melior est ad Deitatem tuam testandam; quam vitæ redditæ Lazaro, viduæ filio, aut principis filia. Escobar t. 3. Coll. Chr. p. 2. sect. 3. obl. 1.

Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Joah. 14. 9. Filius DEI, quia viva illius imago; qui Filium videt, & Patrem videt. Alvarez in c. 37. Gen. Illustr. 20.

Non aliud est illi esse de Patre, id est, nasci de Patre, quam videre Patrem; aut aliud videre operantem, quam pariter operari. S. Augustinus de Trinit. l. 2. c. 1.

DEUS quem genuit, quoniam meliorem se generare non potuit (nihil enim Deo melius) generare debuit æqualem. Si enim voluit, & non potuit, infirmus est: Si potuit, & non voluit, invidus est. Id. q. 48.

Manus, vel brachium, Domini Filius dicitur: quia per ipsum omnia facta sunt. S. Gregorius hom. 2. in c. 1. Ezech.

Potest per os DEI unigenitus designari Filius: qui, sicut brachium ejus dicitur, quia per eum Pater cuncta operatur; ita etiam os dicitur, per quem nobis omnia loquitur. Unde & ei sponsa in Cant. 1. 1. dicit: *esuletur me osculo oris sui.* Ac si dicat: tangat me præsentia dulcedine Unigeniti Filii Redemptoris mei. Id. lib. 27. cap. 10.

§. II.

Cur CHRISTUS vocetur filius David?

F*ilii David, filii Abraham.* Matth. 1. 1. O quam disparia nomina assumit DEUS in novo Testamento, ab iis, quæ in veteri. Tunc enim plerumque vocabatur DEUS Abraham, DEUS Isaac, & DEUS Jacob, DEUS hominum justorum, quos, sicut Davidem, peccasse nescimus. Nunc autem filii David peccatoris, filiusque Abraham justus dicitur: quia non modo justus; sed & peccatores, recipit. Diez, Conc. 1. in Nat. B. V.

Filium David nominabant, quem misericordem esse sciebant. V. Beda lib. 2. in c. 10. Matth.

De domo David. Luc. 1. 27. Quare Christus potius dicitur filius David, quam Abraham, vel Isaac, vel Jacob? Credo, propter viam, quæ fuerunt in David; in quibus potissimum Christum representabat. Primum est pietas, quæ susceptio inopes. 1. Reg. 22. *convenerunt ad David omnes, qui erant in angustia &c.* Sic Christus: *tibi derelictus est pauper.* Pl. 10. 14. Secundum est humilitas. 1. Reg. 24. 15. *quem persequeris Rex Israel? canem mortuum &c.* Et Christus Pl. 21. 7. *ego sum vermis, & non homo.* Tertium est mansuetudo, quæ sustinuit patienter contumelias Semel. 2. Reg. 16. 10. Et Dominus contumelias, & blasphemias Judæorum. Hugo Card. hic.

JESU fili David miserere mihi. Luc. 18. 38. Matth. 20. 30. Marci 10. 47. Nempe jam Davidis filio laudes canunt; jam ejus misericordiam implorant; jam subjectionem ei offerunt cæci, qui Davidi oppugnanti arcem Sion exprobrarant, & contradixerant; unde irrisorie illi dictum 2. Reg. 5. 6. *non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos, & claudos.* q. d. Soli cæci, & claudi, potentes sunt contra te bellare, ô David, & arcem defendere. Jam ergo hi filio David

David prosternuntur in compenſam; jam agnoſcunt, ſe illius ſolius egere auxiliò, qui patrem oderant. Marchantius D. Quinq.

§. III.

Cur ſeipſum vocet Filium hominis?

Fili hominis. Ezech. 2. 1. Ezechiel hic fuit typus Chriſti; qui poſt deſcenſum in carnem vocatur filius hominis. Cornelius hic. Appellat ſeipſum Jeſus filium hominis, tum humilitate, tum appropriatione: quia ipſe eſt, ſolus deditus homini, eſt totus hominis: ad hoc enim venit, ut hominem ſalvaret; ut ſeipſum daret redemptionem pro homine. Sicut Hebræo modo loquendi, filij nuptiarum dicuntur dediti nuptijs; filij ſponſi, dediti ijs, quæ ſunt ſponſi; & filij mortis, obnoxij morti, & ſic de ſimilibus. Cajetanus in c. 7. Matth.

Qui ſeminat bonum ſemen, eſt filius hominis. Matth. 13. 37. Præcipuum nomen quò ſe Deus in Scriptura nominat, Bonitas eſt; quæ omnia alia ſub ſe comprehendit. Creator appellatur, quia, ſe creando communicat: Vita; quia nobis vitam tribuit: Sapientia; quòd communice nobiſcum Sapientiam, noſque ſapientiſſimè moderetur. Sic filium hominis ſe vocans, infinitam ſuam Bonitatem valde manifeſtat: hoc enim ſignificat filius hominis, hominis miniſterio deditiſſimus. Diez D. 5. Epiph. conc. 1.

Videbunt Filium hominis venientem &c. Matth. 24. 30. Cur in his occaſionibus, inter quas gloriæ, & majeſtatis ſuæ oſtentionem facere poterat, filij hominis nomen uſurpavit; quando illi honorificentiffimus Dei titulus magis congruebat? Fecit hoc, ut ardentem ſuum erga homines amorem teſtaretur. Inter omnes glorias illam maximam putabat; quòd gloriæ ſuæ conſortem haberet hominem. Didacus Niſſ. D. 19. Pent.

Oſculo filium hominis tradis? Luc. 22. 48. hoc eſt, manſuetum, lenem, morigerum; propter te factum hominem, cum Deus ſit. Theophylactus hic.

Filius hominis, qui eſt in celo. Joan. 3. 13. Chriſtus D. ſæpe ſe dicit filium hominis: quia in hoc paſſus eſt, in quo filius hominis eſt. Albertus M.

Chriſtus D. nunquam ſe filium Virginis, frequentiffimè tamen filium hominis appellat. Ad reprimendum ut ait Sanct. Chryſoſt. hom. 3. in Matth. Judæorum tumorem; quòd nimium inſolenter de Abraham ſtirpe gloriabantur; virtutem parentum, deſenſionem ſuorum rati eſſe vitiorum. Mendoza in 1. Reg. 1. annot. 4. ſect. 2.

S. Bernardinus rationem, cur Chriſtus ſe vocarit filium hominis, dat iſtam: quia nos ſumus filij hominum, non hominis: quia ex patre, & matre, quilibet generatur, t. 1. act. 3. f. 11.

TITULUS X.

FILIJ DEI ADOPTIVI.

§. I.

In genere.

Ecce hereditas Domini filij &c. Pf. 126. 3. Multi filij ſunt merces unici Filij, qui eſt fructus ventris benedicti. Vel ubi? vel quando meruit hanc mercedem? meruit certè naſcendo; meruit in præſepi jacendo, meruit circumciſionem ſuſtinendo; meruit docendo; meruit opera ſalutis noſtra exercendo; meruit moriendo; meruit nobis triginta tribus annis ſerviando. Sanct. Bonaventura ſpec. B. V. c. 12.

Et eris tu velut filius altiffimi. Eccli. 4. 11. Magna hæc merces. Angeli natura, omnes creatas alias dignitate præminet; quare Joannes Baptiſta angelus dictus eſt. Malach. 3. 1. nunquam tamen tam præcellens natura filij Dei nomine dignata eſt. Hebr. 1. 5. **cuſ enim dixit aliquando angelorum filius meus es tu?** hunc autem honoris titulum pupillorum Patri tribuit. Dan. 3. 92. Nabuchodonosor cum tribus pueris quartum vidit: & ſpecies quarti ſimilis Filio Dei. Verum Filium Dei interpretatur Tertullianus, Auguſt. Rupert. nimirum quia pueris illis, omni ope humanâ deſtitutis, pupillis denique, operi tulit; dignum potuit rex exiſtimare, qui aut filius Dei videretur, aut eſſet. Oſtavianus de Tuſſo hic.

Filij Dei viventis. Oſeæ. 1. 10. Potuiſſet Deus in juſtificatione per gratiam, & charitatem inſuſam, nos tantum facere juſtos, & Sanctos. Illaque magna fuiſſet Dei gratia; etiamſi nos in filios tuos non adoptaſſet: ſed hac non contentus; voluit nos ita facere juſtos, ut ſimul adoptaret in filios. Rurſum hanc adoptionem facere potuiſſet, dando nobis ſolam charitatem, gratiam, & dona creata. Sed eò non contentus bonus Deus, voluit nobis dare ſeipſum; & per ſe nos ſanctificare, ac adoptare. Quocirca Spiritus S. ſponte ſuâ ſe annexit ſuis donis gratiæ, & charitati: ut, quodocunque ea inſundit animæ, ſimul cum eis, & per ea, inſundat ſeipſum perſonaliter, juxta illud Rom. 5. 5. **Charitas, Dei diſfuſa eſt &c.** Cogita, qualis ſit dignitas, eſſe filium principis, regis, Imperatoris (hic enim filius hòc ipſò dignior eſt cæteris omnibus) Idem eſt in Divinis, eſſe filium Dei. Hoc enim in immenſum ampliùs eſt, quàm eſſe regem, Imperatorem, Pontificem, dominum cæli, & terræ; imò quàm eſſe Angelum, Archangelum, Cherubinum, Seraphinum, Cornelium hic.

Dedit eis poteſtatem filios Dei fieri. Jo. 1. 12. Qui receperunt eum fide, ſpe, charitate, imitatione poſſibili; ab ipſo auctoritatem maximam acceperunt, quâ nulla major, nulla dignior, & utilior, & delectabilior, po-